

посрещачите с ликуващи привети поздравявали папските пратеници, които чакали при крепостта Кубин на Дунава да бъдат превозени от унгарския бряг на българския, внезапно вестносноци на крал Емерих долетяли с най-голяма бързина на конете ~~се~~ и предали писмо на кардинал Лъв, че по заповед на краля трябва да се върне обратно в никакво имение, на три дни далеч от границата.

Емерих нямало да дописне коронацията на българския владетел Иваница, докато не се уреди въпроса между българи и унгарци относно спорните земи.

И докато Калоян чакаше, нетърпелив и тревожен в Търново, папата в Рим също недоумяваше ^{от} защо не се получава никаква вест ~~за пътуването на неговия посланик Лъв, кардинал на Светия кръст,~~ заминал на 25 февруари ^{1204 година} ~~от Рим, като носел послания до господари~~ ^{посетил} на българите, заедно със скиптер и корона за увенчаването му.

А беше вече дошло лятото.

В това време ^м триста пазачи ^м стояха на стража пред вратите на странноприемницата, в която бяха затворени кардинал Лъв и презвитер Власий. Не позволяваха никому да ~~се~~ ^{при} ~~приближи~~ до тях, нито да ^{ни} ~~говори~~, нито да приеме или изпрати каквато и да било вест. ~~Искаха~~ ^{искаха} ~~и~~ ^и ~~кардинала~~ ^{кардинала} Той ~~трябваше~~ ^{искаше} ~~само~~ да изпрати писмо до българския владетел и да го повика на един остров сред Дунава, та да могат там да се уредят спорните въпроси.

Кардиналът решително отказал.

Беше дошла и есента.

Писмото изпратено от крал Емерих до папата, по един доверен рицар, дало ^{бил} обяснение за изчезването на апостолическия пратеник. Гневът на Инокентий ~~се~~ ^{бил} неизказан. В една дълго посланиче до Емерих, папата твърдо и решително заплашил краля, че ако той продължава да пречи на коронясването на неговия духовен син Калоян, тогава папата ~~нама~~ ^{и ще} ~~да~~ се съгласи да бъде коронясан ~~плътно~~ ^м